

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Hervvici Prioris, cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

tens sanctitas morientium viuentibus manifestetur: alia, ut eorum virtutes, quibus hoc meruerunt, imitetur: tertia est, ut justorum innocentia, si male fuerint (ut saepe sit) infamati, demonstretur. Verbi causa.

C A P V T I X.

IN eodem cœnobio quodam fratre fauore, nomine Wernerō, Conuersum aliquem quidam ex fratribus calumniati sunt sine causa, ita ut ejiceretur ab illis. Contigit post hæc, ut frater idem moreretur, & iam dictus Wernerus interesset commendationi eius. Moris autem tunc erat, ut aliquo super mattā posito, fratres sicut sine processione occurserunt, ita sine ordine circa morientem starent, ubi cuique prior occursus aut deuotio locū dedit, laicis fratribus hinc inde circa monachos stantibus. Corpore igitur mortui loto & allato, vidit idem Wernerus multas candelas in circuitu feretri statutas, & omnes ardentes: in parte autem, qua ipse stabat, omnes candelæ pariter extinctæ sunt. Vnde miratus simul & territus, cum corpus in Ecclesiam delatum fuisset, ipse dominum Sifridum traxit in partem, & confessionem fecit, extictionem candelarum suis peccatis imputans, & innocentiam fratris manifestandam. Reuersus in ecclesiam, easdem candelas inuenit, & omnes ex omni parte ardentes vidit.

C A P V T X.

ANNO præterito defunctus est ibidem dominus Hertwicus Prior, ut quidem grandissimus, & circa disciplinam feruentissimus: qui cum sero putaretur esse moriturus, multis, qui conuenerant, clara voce dicebat: Non modò moriar, sed crastina die hora nona ero ante summum judicem, de omnibus operibus meis ibidem redditurus rationem: eadē siquidem hora expirauit. In cuius transitu quidam confessi sunt se angelos audiuisse. Simile habes de Ulrico monacho Vilariensi in distinctione 9.c.31. APOLLON. Quid est quod ille prædixit se iturum esse ad nuptias, iste ad iudicium? CÆSARIVS: Ille, utpote in adolescentia conuersus, piè præsumebat de custodita-

innocentia; istum terruerunt peccata multo tempore
comissa: senex enim venerat ad conuersionem.

Apoc. 4. APOLONIUS: Beati mortui, qui sic in Domino moriuntur.
CAESARIUS: Quanta sit in Domino morientium
beatitudo, subjecta declarabunt exempla.

CAPUT XI.

IN saepedicto claustro Conuersus quidam fuit nomine Mēgozus, vir simplex & religiosus, in coquina conuertus seruiens. Accidit, ut die quadam cum iuuene quodam monacho, hebdomadario coquino, lignum incideret: qui cum minus cautè pedem ad scindendum seruaret, monachus eundem pedem divisit. Deportatus in infirmitorium, cum nimis torqueretur inunctus est. Instante tempore evidi ad capitulum generale, dixit ei bonæ memoriarum dominus Gisilbertus Abbas: Frater Mengoze, non debes mori, sed expectabis me. Respondente illo: Si in me fuerit, faciam. Subjunxit Abbas: Ego præcipio tibi. Iuit ergo ad capitulum, & moratus est diutius. Reuerso eo, & veniente ad portam, pulsata est tabula & campana. Interrogavit Abbas cui pulsaretur: dicente portario, quia fratri Mengozo. Respondit Abbas: Ego deberem ei adhuc loqui: festinansque ad orationem, cum venisset in infirmitorium, ille expirauerat. Et cum se inclinasset ad mortuum, alta voce dicebat: Frater Mengoze, & non erat ibi vox neque spiritus: cumque secundò idem nomen repetisset, respondit Prior: Nolite vos fatigare, expirauit enim. Tunc Abbas se ad illius aurem magis inclinans clamauit, dicens: Ego tibi præceperam, ne morereris donec venirem: ego tibi iterum præcipio, ut respodeas mihi. Ad quod verbum ille quasi de graui somno excitatus, oculos aperuit, & ingemuit: Och Pater, inquit, quid fecisti? Bene eram, ut quid me reuocasti? Vbi, inquit, eras? Respondit Cœuersus: In paradiſo posita erat mihi sedes aurea, secus pedes Dominae nostræ, & cum me reuocares, aduenit Dominus Isenbardus Sacrista noster, trahensque de fede eadem, dicebat: Non hic sedebis, inobedienter Huc venisti, reuertere ad Abbatem tuum: sicque reuersus